

NEPRIŠIEL SOM ZRUŠIŤ ZÁKON, ALE HO NAPLNIŤ (6. nedeľa cez rok)

Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov, neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť. Veru, hovorím vám: Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nesplní. Kto by teda zrušil jediné z týchto prikázaní, čo aj najmenšie, a tak by učil ľudí, bude v nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký. Preto vám hovorím: Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva. (Mt 5, 17-20)

Otcom bolo povedané – ja vám však hovorím. Ježiš vystupuje s autoritou, akú si nemohol dovoliť nijaký zákonník. Zástup to cíti – Matúš hovorí, že ľud žasol nad spôsobom, akým Ježiš učil. Tým sa, samozrejme nemyslí iný rečnícky štýl Ježišovho prejavu, ale otvorene prejavovaný nárok postaviť sa na úroveň zákonodarcu - na úroveň Boha. Škoda, že v slovenskom preklade je použitý miernejší výraz „úžas“, správnejší je preklad „preľaknutie“, „zdesenie“, že človek sa opovažuje vystupovať s autoritou Boha.

Prečo veriaci Žid tej doby či dôb neskorších pociťuje zdesenie nad spôsobom, akým Ježiš učil? Benedikt XVI. o tom vo svojej knihe *Ježiš Nazaretský* hovorí: „*Viac ako čokoľvek iné mi v tomto smere pomohla kniha úprimne veriaceho židovského učenca Jacoba Neusnera.*“

Rabín Neusner vyrastal v priateľstve s katolíckymi a evanjelickými kresťanmi. Spolu s kresťanskými teológmi vyučuje na univerzite a hlboko rešpektuje vieru svojich kresťanských kolegov. Napriek tomu však ostáva neochvejne presvedčený o platnosti židovského výkladu Svätého Pisma. Jeho úcta ku kresťanskej viere a vernosť judaizmu ho podnietili pokúsiť sa o fiktívny rozhovor s Ježišom, ktorý svet pozná pod názvom *Rabín sa rozpráva s Ježišom*.

Vo svojej knihe Neusner zaujíma miesto uprostred učeníkov na „vrchu“. Počúva Ježiša, porovnáva jeho slová so slovami Starého Zákona a s rabínskymi tradíciami uloženými v Mišne a Talmude. Sám sa s Ježišom rozpráva a je dotknutý veľkosťou a čistotou jeho slov. Sleduje ho na ceste až do Jeruzalema a znovu a znovu sa s ním rozpráva. Je to úprimný dialóg a čestné hľadanie pravdy.

Kniha zachytáva jednu pre Žida dôležitú otázku: „Mojžišovi bolo odovzdaných 613 predpisov - 365 zákazov zodpovedá počtu dní slnečného roka a 248 príkazov zodpovedá počtu klbov človeka. Tu prišiel Dávid a znížil ich počet na jedenásť... Nato prišiel Izaiáš a znížil ich počet na šesť... Tu znova prišiel Izaiáš a znížil ich počet na dva... Ba čo viac - prišiel prorok Habakuk a znížil ich počet na jeden, pretože tak je napísané: „*spravodlivý však bude žiť pre svoju vernosť.*“ (Hab 2,4)

Rabín Neusner sa pýta: „*Toto chcel povedať zákonník Ježiš?*“

Benedikt XVI. hovorí: „Tu som si dovoľil vstúpiť do rozhovoru s ním i ja a odpovedal som mu: „*Nie celkom, ale približne...*“ Rabín: „*Čo vynechal?*“ Benedikt XVI.: „*Nič.*“ Rabín: „*Čo dodal?*“ Benedikt XVI.: „*Seba samého.*“

Ježiš vo svojom učení kladie do stredu seba. Toto je ústredný bod v Ježišovom posolstve, nad ktorým sa veriaci Žid Neusner zhrozil a zároveň vyznal, že je to hlavný dôvod, prečo sa rozhodol nenasledovať Ježiša, ale ostať verný Starému Zákonu a viere „večného Izraela“.